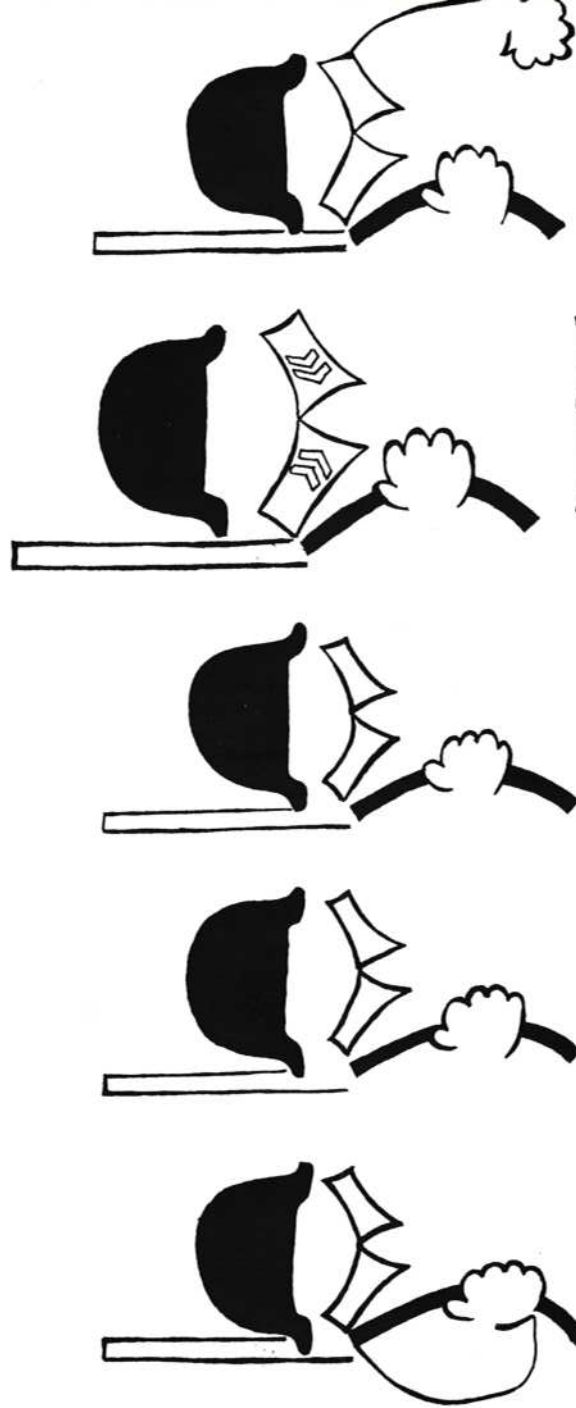

ALPHABET

17

1965

ALPHABET

Kannet ja piirrokset: opp. Alpo Voutilainen

Sotilaskoulutuksen päämääränä on henkisesti ja fyysisesti lujan, korkean taistelutaidon omaavan yksilön ja joukon kehittäminen. Tähän päämäärään tähtäävinä keinoina ovat aliupseerikurssille luonteenomaiset piirteet

- tietopuolisen opiskelun vaativuus
- taistelukoulutuksen tinkimättömyys sekä
- marssien ja maastokoukkausten ankaruus.

Tuloksena on varusmiespalvelusaikanne varmasti yhtenäisin joukko, jonka yhteishengen syntyyn on koulutuksessa kokemanne rinnalla toiminta oppilaskuntana arvaamattoman tärkeä tekijä. Korkeisiin koulutuksellisiin päämääriin pyrkimisessä olette nyt saavuttaneet merkittävän välitavoitteen, joka samalla merkitsee jokaiselle vaatimusten nousua ja vastuun lisääntymistä.

Nuoret johtajat.

Siirtyessänne uusiin tehtäviinne

- olkaa vaativia, eniten itseänne kohtaan
- olkaa rehtejä ja oikeudenmukaisia
- olkaa vastuunne tuntevia ja kantakaa vastuunne.

Seuratkoon tässä teitä onni ja menestys.

Ylämyllyllä 25. 10. 1965

Varuskunnan päällikkö

Everstiluutnantti T. Linnala

Karjalan jääkäripataljoonan komentaja
Everstiluutnantti Pentti Syrjä

ROTARY – MITÄ SE ON JA MITEN SE TOIMII

Aatepohja

Nykyaikana katsotaan usein rahan materian ja taloudellisen hyödyn olevan kaiken arvon mittana. Etupyyteet ja ristiriidat, jopa avoin vihamielisyys, hallitsevat yksilöiden, kansalaisryhmien ja kokonaisten kansakuntien välistä suhtautumista. Sopusuhteisuus ja huomaavaisuus, palvelumieli ja uhrautuvaisuus nähdään käytännön elämään soveltumattomana haihatteluna. Oma etua tavoiteltaessa ei keinoja kaihdeta. Kaikkea tätä kielteisyyttä vastaan tahtoo rotary toimia.

Rotary haluaa taistella aatteellisuuden puolesta vihaa, kateutta ja pahansuopaisuutta vastaan, reilun pelin ja oikeamielisyyden puolesta ahnasta itsekkyyttä ja vilpillistä saalistusmieltä vastaan.

Mitä sitten on rotary?

Rotary on elämänfilosofia, tapa elää ja toimia, ajatella ja asennoitua. Rotary tahtoo opettaa, että elämä on onnellisinta sille, joka asettaa palvelusalttiuden itsekkäiden pyyteiden edelle ja että elämä suo parhaan tyydytyksen sille, joka näkee ammatinsa ja paikkansa yhteiskunnassa ensisijaisesti tilaisuutena – vilpittömästi ja parhaansa mukaan – palvelulla kanssaihmisiään.

Toimintaperiaatteet

Rotaryn riveissä toimii lähes 600 000 miestä maailman kaikilla kulmilla 128 eri maas-

sa. Nämä miehet kokoontuvat yhteen klubeissaan joka viikko ympäri vuoden. Rotarit edustavat maailman eri uskontoja, eri rotuja, eri kansallisuuksia, erilaisia maailmankatsomuksia. He ovat erilaisia, elävät erilaisissa oloissa, puhuvat eri kieliä, heillä on erilaiset poliittiset periaatteet. Mutta heitä yhdistää voimakas side, rotaryn perusajatus:

Palvelusmieli itsekkyyden edelle!

Tämän tunnuksen merkeissä istuvat saman kokouspöydän ympärille, yhteiseen veljespiiriin, algerialainen ja ranskalainen, neekeri ja valkoihoinen, protestantti ja katolinen, kristitty ja buddhalainen. He ovat oppineet tietämään, että on olemassa tie, jota voidaan kulkea rinnakkain riippumatta ihon väristä, kielestä, uskonnosta, valtiollisesta vakaumuksesta. Rotaryn perusajatus, palvelemisen ihanne, yhdistää yli rajojen. Se on yhteinen kaikille roduille, kaikille uskonnoille, kaikille kansakunnille, sillä sen päämääränä on pyrkiä elämään ystävinä, sovussa ja yhteisymmärryksessä tässä erilaisuusien maailmassa.

Rotary ei pyri olemaan mikään massaliike. Se kutsuu riveihinsä kullakin paikkakunnalla kultakin toimialalta vain yhden miehen, mieluummin sellaisen, joka on omalla alallaan merkittävässä johtoasemassa. Rotarit ovat käytännöllisiä työn ja toiminnan miehiä. He tietävät, että on aloitettava omasta itsestään, on ensiksi itse omaksuttava palvelusmieli, rotaryn elämänfilosofia ja omalla esimerkillään, elämälään saatava sama ihanne viriämään ja varttumaan ympäristössä: kodissa, toimipaikalla, omissa yhteiskunnassa ja viimein koko maailmassa.

Tärkeimmät ulospäin näkyvät toiminnot

Rotaryn ensisijaisena päämääränä ei ole – klubeina ja järjestönä – pyrkiä näkyviin ulkoisiin suorituksiin ja saavutuksiin. Rotaryn työn pääpaino on suuntautunut sisään päin, rotarin itsensä kehittämiseen.

Mutta vaikka rotarytyön perusidea onkin sisäistä laatua, ei tämä suinkaan tarkoita sitä, ettei rotary lainkaan toimisi ulospäin näkyvästi. Päinvastoin: rotaryllä on runsaasti arvokkaita työkenttiä, joilla on aikaansaatu vuosikymmenten kuluessa kauden tuloksia erilaisten palvelustekojen muodossa.

Jo varhain ensimmäisen maailmansodan päivinä, jolloin vasta parisensataa rotaryklubia oli olemassa, tekivät rotarit Yhdysvalloissa parhaansa palvelukseen yhteiskuntaa mm. auttamalla haavoittuneita ja invalideja.

Toisen maailmansodan vuosina liittyi rotary niiden järjestöjen rintamaan, jotka yhdessä Punaisen Ristin kanssa pyrkivät lievittämään sodasta kärsimään joutuneiden hätää. Sotavangit ja sotapakolaiset, invalidit ja kodittomiksi joutuneet olivat rotarien avustustyön kohteita.

Ruotsin rotaryklubit osallistuivat ansiokkaasti Suomesta siirrettyjen yli 32 000 lapsen sijoittamiseen ja huoltamiseen sodan aikana. Oulun rotaryklubi pyrki huolehtimaan lapsista, jotka olivat sodan aikana menettäneet vanhempansa. Kaikkialla maailmassa rotary ponnisteli sodan uhrien aseman helpottamiseksi sekä sodan päätyttyä sodasta kärsimään joutuneiden auttamiseksi tulemaan toimeen omin neuvoin. Toisen maailmansodan jälkeen rotarytoiminta on nopeasti kasvanut ja vilkastunut sekä löytänyt runsaasti uusia muotoja. Ennen muuta on rotaryn palvelusharrastus kohdistunut nuorisoon, varsinkin opiskelevan nuorison auttamiseen. Rotarysäätö alkoi stipendien jaon v. 1947, jolloin ensimmäiset 18 arvokasta rotarystipendiä myönnettiin. Sen jälkeen on stipendien lukumäärä vuosittain kasvanut niin, että nykyisin myönnetään joka vuosi n. 150 apurahaa, kukin arvoltaan keskimäärin lähes 300 dollaria.

Useat maailman rotarypiireistä jakavat nykyisin omia opiskelijastipendejään, joiden turvin ulkomainen opiskelija saa tilaisuuden opiskella vieraan maan yliopistossa normaalisti yhden lukuvuoden ajan. Paikalliset rotaryklubit tukevat tehokkaasti vierasmaalaisten opiskelijain opintoja ja

auttavat heitä viihtymään oudoissa oloissa kaukana kotimaastaan.

Yksityisten rotaryklubien ja -piirien työ nuorisoon hyväksi on myös syytä muistaa. Erilaiset retkeilyt, leirit, nuorisovaihto eri maiden välillä, partiotoiminnan ja poika-kerhojen tukeminen ja lukemattomat muut toimintamuodot nuorisoon tukemiseksi ovat suosittuja yhteiskuntapalvelun muotoja eri rotaryklubeissa kaikkialla maailmassa.

Suomen rotaryklubit perustivat pian sodan jälkeen takausrenkaan, joka myönsi opintolainataukausia pääasiassa korkeakouluissa opiskeleville. Kun valtio otti lainsäädäntötehtävään huolehtimaan takauksista tällä sektorilla, muutettiin takausrenkas kiinteäksi takausrahastoksi, joka Suomen Rotarytakausrahaston nimisenä on sittemmin yhä enevässä määrin myöntänyt takauksia kaupallisissa, teknillisissä ja muissa ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevien nuorten lainoille. Nykyisin täten taattujen lainojen yhteismäärä ylittää jo 400 000 nykymarkan rajan.

Pelkästään nämä ulospäin suuntautuneet palvelutoiminnan muodot riittäisivät tekemään rotaryjärjestön olemassaolon oikeutetuksi ja hyödylliseksi. Ja kuitenkin tämä toiminta on vain yksi rotaryn neljästä toimintaväylästä, oikeastaan vain osa yhteiskuntapalvelun sektorista.

Klubipalvelun, ammattipalvelun ja kansainvälisen palvelun eri aloilla rotary tekee jatkuvaa rakentamistyötä, ja myös yhteiskuntapalvelun piiriin mahtuu paljon muitakin arvokasta kuin sosiaalinen avustus ja hyväntekeväisyys.

Tärkeintä ja viime kädessä merkityksellistä on rotaryliikkeessä sittenkin sen sisäinen kasvatustyö rotaryn myönteisen elämänilosofian levittäminen ja sitä käytännön elämässä noudattavan, palvelusmielisen rotaryjoukon kartuttaminen ja kasvattaminen.

Rotaryn kansainvälisyys ja kansallisuus

Rotary on kansainvälinen maailmanjärjestö. Tämä kansainvälisyys ei kuitenkaan ole poliittista kansainvälisyyttä. Rotary ei pyri

vähimmänsäkään määrin sekaantumaan eri valtioiden välisiin asioihin. Rotary ei liioin näe kansainvälisyyttä ja kansallista ajattelua toistensa vastakohtina, toisensa pois-sulkevana käsitteinä.

Rotary on kansainvälinen järjestö likipitään samassa mielessä kuin esimerkiksi Punainen Risti taikka Partiojärjestö. Tämä kansainvälisyys ilmenee käytännössä ennen muuta siten, että rotary toimii useissa eri maissa maailman eri puolilla samojen perusihanteiden ja periaatteiden pohjalla. Rotary pyrkii toteuttamaan tavoitteensa »edistämällä kansojen keskeistä ymmärtämystä, hyvää tahtoa ja rauhaa kautta maailman palveleminen ihanteen yhdistämien työn ja toiminnan miesten keskeisen veljeyden avulla».

Tiivistelmä

Kansainvälisen rotaryjärjestön maailmanpresidentti muotoili v. 1955 neljä kysymystä, joiden valossa jokaisen rotarin olisi punnittava ajatuksiaan, sanojaan ja tekojaan. Nämä neljä kysymystä soveltuvat käytettäviksi kaikessa elämässämme, yhtä hyvin yksityisen kansalaisen perhepiirissä kuin laajemmaltikin käsiteltäessä yhteiskunnan moninaisia kysymyksiä. Erityisen hyödyllistä on näiden neljän kysymyksen tekeminen itselleen ammattipalvelun alalla, ratkaisuisissa, joita joudumme tekemään omissa kutsumustyössämme.

Neljän kysymyksen koe on seuraava:

»Tutki ajatuksesi, sanasi ja tekosi kysymällä itseltäsi:

- 1 Onko tämä totta?
- 2 Onko tämä reilua kaikkia osallisia kohtaan?
- 3 Luoko tämä hyvää tahtoa ja parempaa ystävyvyyttä?
- 4 Hyödyttääkö tämä kaikkia asianosaisia?»

Lähde: Rotarykäsikirja 1964.

Kapteeni M. Selin

RYHMÄNJOHTAJAN FYYSINEN KUNTO

Johtajan kauluksissa ovat arvomerkit, joista nähdään, miten häntä on puhuteltava. Arvomerkit eivät kuitenkaan anna johtajalle todellista arvovaltaa, vaan sen hankkiminen jää hänen henkilökohtaisten ominaisuuksiensa varaan. Ryhmänjohtaja on esimies, joka elää miestensä parissa ja on aina heidän näkyvissään ja arvosteltavanaan. Hänen esimerkkinsä vaikutus alaisiinsa on erittäin suuri. Sotilaalliset tiedot ja taidot sekä alaisten käsittelytaito ovat tärkeitä, mutta jääkäripataljoonan ryhmänjohtajalta vaaditaan lisäksi erittäin hyvää fyysistä kuntoa.

Miksi?

Kevyt konekivääri, kevyt sinko, kevyt kranaatinheitin, kenttäkaapelikelat, ammuksset, patruunalaatikot ym. kuuluvat jääkäreiden kantamuksiin eivätkä minulle – johtajalle. Minun on kannettava vain oma kevyt aseeni ja pakkaukseni, jonka tiukan paikan tulien voin viedä huoltoautoon. Polkupyöränikin on ryhmän paras, hyväkuntoinen ja kevyt polkea. Enhän minä tarvitse kovin kummallista fyysistä kuntoa.

Rauhan aikana asia lienee näin, mutta sodan syttyessä on tilanne toinen. Ryhmänjohtajan harteilla on vastuu, joka aiheuttaa rauhan aikana tuntemattoman henkisen rasituksen. Sen lisäksi joutuu »ryhmäesitaistelija» kestäämään saman fyysisen rasituksen kuin ryhmäkin. Ryhmästä saattaa jääkäri, jopa kaksi tai kolmekin väsähtää ja heidän kantamuksiaan on kevennettävä.

Ryhmänjohtajan on tarvittaessa kyettävä auttamaan, ei ainoastaan jakamalla kantomukset miehille, vaan ottamaan myös osuutensa omille harteilleen. Se on teko, joka tuo mukanaan todellista arvovaltaa.

Kun ryhmä on saavuttanut tavoitteensa, seuraa miehille yleensä lyhyt lepotauko, mutta johtaja ei jouda lepäämään, vaan hänen on suunniteltava jatkoitehtävää sekä huolehdittava kaikin tavoin ryhmästään. Jääkäriin mielenkiinto kohdistuu vain hänen omaan toimintapiiriinsä, ryhmänjohtajan toimintapiiri on edelliseen verrattuna moninkertainen. Oma lepo on hänen ajatuksissaan vasta monien tärkeämpien asioiden jälkeen. Miten johtaa ryhmäänsä sellainen johtaja, joka jo ennen tavoitetta on joutunut jakamaan kantomuksensa ryhmälleen ja loppumatkalla ollut itsekin miltei kannettavassa kunnossa? Ei hän kykene enää mitään suunnittelemaan tai käskemään, ryhmän huolenpidosta puhumattakaan. Johtaja on muodostunut ryhmälleen rasiukseksi ja ylimääräiseksi painolastiksi.

Ryhmänjohtajan ei tarvitse olla huippu-urheilija, mutta hänen fyysisen kuntosaa on oltava ryhmänsä keskitasoa parempi eikä hän saisi milloinkaan näyttää mahdollista väsymystään alaisilleen. Kun johtaja väsyä, näkevät alaiset sen helposti paitsi hänen olemuksestaan, myös hänen suunnitelmistaan ja käskyistään.

Tämänhetkinen fyysinen kuntonne on varmasti riittävä, mutta käskettekö kymmenen vuoden kuluttua samalla tavalla kuin tänään: »Mars – seuratkaa.»

Saamanne johtajakoulutus velvoittaa teitä huolehtimaan fyysisestä kunnostanne myös varusmiespalveluksenne päätyttyä, ettette sodan syttyessä muodostu taakaksi ryhmälenne. Ruumiillisen työn tekijöille riittää jokapäiväinen työ kunnan ylläpitämiseksi, mutta siitä huolimatta kannattaa ottaa vapaa-ajan harrastukseksi jokin liikuntamuoto tai ulkoilu. Henkisen työn tekijöille sekä muille »sisällä istujille» ei riitä auton ohjauspyörän kääntäminen ja kaasupolkimen painaminen vapaa-aikojen liikunnaksi vaan tarvitaan oman lihaksiston, keuhkojen ja sydämen rasittamista. Harrastuksenne ei tarvitse olla maratonjuoksu, 50 km:n hiihto tai vuorokauden kävelyn maailmanennätyksen tavoittelu. Tärkeintä on, että löydätte liikuntamuodon, jota harrastatte mielellänne. Liikkukaa vähintään kaksi kertaa viikossa ja kummallakin kerralla pari tuntia yhteen menoon. Rasittakaa kummallakin kerralla myös keuhkojanne ja sydäntänne niin, että välillä hengästyte ja että sydämenne ajoittain lyö lähes kaksi kertaa normaalien lyöntimäärän minuutissa.

Liikunnan harrastaminen ei kaikille ole miellyttävää yksin, vaan pitäisi olla kaverit mukana. Niitä löydätte varmasti urheiluseuroista ja muista ulkoilua harrastavista järjestöistä, mutta ennen kaikkea reservin upseerien ja aliupseerien jäsenyhdistyksistä. Liittymällä toimivaksi jäseneksi asuinpaikkakuntanne reserviupseerikerhoon tai reservialiupseeriyhdistykseen pyysitte sekä henkisesti että fyysisesti sotilas-koulutuksenne edellyttämässä kunnossa.

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA

Vakinaisessa väessä asevelvollisuuttaan suorittava nuorukainen on tempaistu tavallisesti ensi kertaa elämässään irti varsinaisesta kasvuympäristöstään täysin outoihin oloihin. Sotilas- ja kasarmielämä sulkee piiriinsä vuodeksi joukon eri paikkakunnilta, ammateista, kodeista lähtöisin olevia nuoria miehiä. Yhteiset vaivat ja vastukset sekä ilon aiheetkin rinnan kovan koulutuksen kanssa lähentävät yksilöitä toisiinsa ja luovat pohjan toveruudelle ja ystävyhdellekin, jotka voivat jatkua myöhemmin läpi elämän. Tämän ruotukaveruuden kestävyyden on oppinut tuntemaan jokainen täyteen ikäänsä ehtinyt suomalainen mies, joka miltei poikkeuksetta jäljestä päin kaihoten muistelee elämänsä huolettomimpana jaksana varusmiesaikansa. Karjalan Jääkäripataljoonan Killan yhtenä tarkoituksena onkin toimia yhdyssiteenä ruotukavereiden kesken myös reserviin siirtymisen jälkeen.

Hyvin organisoidussa joukossa syntyy kilpailua paremmuudesta sen osien kesken. Jokaiselle tuttua on ryhmien, joukkueitten ja ennen kaikkea komppanioitten välinen kilpailu mitä moninaisimmassa muodossa ja lajeissa. Siinä joukon jokainen jäsen

samaistaa itsensä yksikköonsä, josta joutuhan hän tuntee sen menestyksen omina voittoinaan. Samalla tavoin oman joukko-osaston arvon kokee jokainen siinä palveleva omassa itsetunnossaan. Tämä joukko-osastohenki samoin kuin aselajin henki on voimakas jääkärijoukoissa ja erityisesti Karjalan Jääkäripataljoonassa. Jokainen tässä uljaassa joukko-osastossa palveleva tuntee ylpeyttä siitä, että on käynyt miesten koulun juuri tiukasta kuristetaan ja rankasta koulutuksesta kuulussa pataljoonassa. Eihän kai kukaan siviiliin päästyään ole kerskunut palvelusaikansa helppoudella. Koska me siis tunnemme oman itsetuntomme saavan vahvistusta siitä että olemme palvelleet Karjalan Jääkäripataljoonassa, miksi emme sitten koontuisi yhteisten tuntojen ja muistojen merkeissä. Tähän tarjoaa mahdollisuuden juuri Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta.

Killan tarkoituksena on, ottaen huomioon kansainväliset sopimukset, maanpuolustushengen vaaliminen, Karjalan Jääkäripataljoonan ja sen täydennysalueen väestön toisiinsa lähentäminen, jäsentensä keskeisenä yhdyssiteenä toimiminen, Killan piiriin kuuluvien historiallisten perinteiden ja

yhteisten muistojen vaaliminen, Karjalan Jääkäripataljoonassa palvelevien varusmiesten viihtymisen edistäminen sekä vaikeuksiin joutuneiden sotaveteraanien tukeminen.

Tarkoitustensa toteuttamiseksi Kilta kerää perinneaineistoa, julkaisee Kilttaa koskevia painotuotteita ja muita julkaisuja — elävöittää historiallisia muistoja sekä järjestää juhla-, kokous-, esitelmä-, keskustelu-, retkeily-, tutustumis ja muita samantapaisia tilaisuuksia. Hiukan yli kaksi vuotta kestäneen toimintansa aikana Kilta on perustanut osastot muun muassa Helsinkiin, Hämeenlinnaan, Polvijärvelle ja Juukaan. Suunnitelmissa on perustaa uusia osastoja kaikille niille paikkakunnille, joista pääosa Karjalan Jääkäripataljoonan varusmiehistä tulee. Lähimpänä tavoitteena on Joensuun ja Kiteen osastojen perustaminen. Lisäksi on todettu, että RUK:uun komennetut oppilaat joutuvat erilleen toisistaan koko kurssin ajaksi, josta syystä myös Haminaan olisi saatava osasto. Edelleen on suunnitteilla myös varuskuntaosasto parasta aikaa palveleville.

Toiminnasta mainittakoon, että Kilta on lahjoittanut pataljoonalle useita kiertopalkintoja. Perinteelliseksi on muodostunut myös kunkin ikäluokan parhaalle keittä-

jälle annettava hopeisen kauhun luovutus. Kilta on ollut myös mukana Joukko-osasto Kilttojen Neuvottelukunnan toiminnassa sekä osallistunut valtakunnallisiin maanpuolustusjuhlisiin, viimeksi Hämeenlinnassa.

Karjalan Jääkäripataljoonan Killan toiminnasta vastaavat puheenjohtaja ja kuusijäseninen johtokunta, jotka vuosikokous valitsee. Johtokunnan toiminnassa mukana on yleensä ollut vähintään kaksi varusmiestä, mm. oppilaskunnan puheenjohtaja. Varsinaisista reserviläisjärjestöistä Kilta poikkeaa mm. siinä, että sen jäseneksi pääsevät myös miehistöön kuuluvat.

Vaikka toiminnan painopisteen on suuntauduttava nimenomaan Karjalan Jääkäripataljoonassa palvelleihin varusmiehiin ja juuri reserviläisiin, ei perinteitä suinkaan haluta unohtaa. On tiedettävä mistä olemme tulossa voidaksemme ottaa suunnan myös eteenpäin. Siksi Killan jäsenyyteen on pyritty saamaan myös sen perinnejoukkoihin: Viipurin rykmentissä, Talvisodan Kollaan ja Jatkosodan eri joukoissa palvelleet miehet. Omalta osaltaan Kilta haluaa olla mukana itsenäistä, suomalaista yhteiskuntaa rakentamassa ja sen turvallisuutta lujittamassa.

Kouluttajat

Kapt Selin
koulun johtaja

Ltn Tanskanen
Krh-linja

Ltn Vallius
Pst-linja

Ltn Suvinen
I joukkue

Ylik Nevanen
Koulun vääpeli

Ylik Turunen
II joukkue

Kers Miettinen
III joukkue

Kers Smura
Krh-linja

Kers Pelkonen
Viestilinja

Kers Korhonen

Alik Pohjanoksa
toimistoaliupseeri

Alik Karhu
Tst-väl. aliupseeri

OPPILAAT

Oppilaskunnan sääntöjen 3 §:ssä mainitaan mm. seuraavaa: »Oppilaskunnan tarkoituksena on pyrkiä kehittämään Karjalan Jääkäripataljoonan aliuupseerikoulun oppilaiden vapaa-ajan harrastuksia.» Tuo kohta säännöistä on paperille kirjoitettuna varsin lyhyt, mutta se antaa kuitenkin oppilaskunnan toiminnalle päämäärän: »Pyrkiä kehittämään... vapaa-ajan harrastuksia.»

En ryhdy yksityiskohtaisesti erittelemään sitä tapaa ja tuloksia, joilla tämän kurssin oppilaskunta on tuon tehtävänsä hoitanut. Jokainen kurssin oppilas on ollut mukana jossakin oppilaskunnan järjestämässä tilaisuudessa ja voimme yhteisesti todeta monenlaista ohjelmaa olleen tarjolla vapaa-aikojemme iloksi. Oppilaskunta ei ole vaatinut jäseniltään mitään – se on yrittänyt tarjota mahdollisimman paljon. Toisaalta Kurssi 56 on ollut tienraivaajana uudessa varuskunnassa, uusissa tiloissa ja pääosin AuK:ssa uusien esimiesten kes-

kuudessa. Alkuvaikeudet on voitettu ja uskon tämän oppilaskunnan tasoihtaneen tietä melko tavalla kurssia 57 varten.

Eräs sotilaselämän parhaita puolia on sen vaihtelevuus. Arki ja juhla, palvelus ja vapaa-aika, yö ja päivä – nuo kaikki ovat tulleet Teille kullekin korostuneesti esille kurssin aikana useita kertoja. Jokainen Teistä on kulkenut läpi tämän muistorikkaan ja vaihtelevan taipaleen ja päässyt nyt ehkä varusmiesaikansa raskaimman ja pisimmän kilpailun maaliin. Maalista hajaannutte kukin omille teillenne ja tehtäviinne. Muistakaa erottuunnekin ilolla kumppaneitanne vaikean reitin varrelta ja säilyttäkää rehti kilpailumieli tulevaisuudessa!

Parhaimmat kiitokseni ja onnitteluni oppilaskunnan hallitukselle ja jäsenille!

Kuraattori

luutnantti S. Tanskanen

Opp. Miettinen

ISÄNMAALLISUUS

Isänmaallisuudesta, isänmaasta yms. on jo kirjoitettu niin paljon, että on varsin vaikea esittää jotain uutta. Aihetta ovat kilvan tutkineet filosofit, sosiologit ja teologit, jotka ovat esittäneet syitä, miksi on syntynyt käsite isänmaallisuus ja mitä se merkitsee. Kirjoittajien joukkoon voidaan liittää poliitikot, isänmaallisuusintoilijat, idealistit, sotilaat ja pasifistit, jotka ovat kukin omasta näkökulmastaan tarkkailleet ko. aihetta. Meidän tehtävämme ei ole tuoda esille jotain ehdottoman radikaalisesti uutta. Sen sijaan tarkastelemme muutosprosessia, joka on nimenomaan Suomessa tapahtunut isänmaallisuuskäsitteessä aivan viime aikoina. Sitä ennen on kuitenkin syytä tutkia perusteita, siis katsoa asioita filosofian näkökulmasta, koska tällöin käyvät ymmärrettäväksi kiistat, joita julkisessa sanassa, lähinnä Ylioppilaslehdessä on käyty isänmaallisuuden nimissä.

Sana isänmaallisuus on erittäin suhteellinen siinä mielessä, että se on ensinnä erit-

täin altis subjektiivisille tulkinnoille ja toiseksi erinomainen poliittinen propagandaväline. Sitäpaitsi siitä on mahdotonta antaa sellainen määritelmä, joka voitaisiin yleisesti hyväksyä missä valtiossa tahansa milloin tahansa. Historia osoittaa, että isänmaallisuus käsitteenä on suuresti riippuvainen kansan henkisestä tilasta ja voimasta. Nuori ja voimansa tunnossa oleva kansa suhtautuu siihen toisin kuin veltotunut ja sivistykseltään ylikypsä kansa. Meidän aikaamme rasittava suhteellisuudentauti vaivaa myös isänmaallisuutta; sekin voidaan käsittää vain suhteessa toiseen. Tällaisesta käsittämisestä löytää vaikkapa lehtiä tutkimalla riittävästi esimerkkejä.

Jos vertaa jonkun vanhan ja viisaan — Arvidssonin ja Snellmanin — käsityksiä nykyisten, ns. nuorten radikaalien — joita kutsuttakoon vaikka kuvainkaatajiksi — lausuntoihin niin täytyy sanoa, että niiden välillä on valtava ero. Edellisille isänmaa,

sen onni ja menestyminen oli kaikki kaikessa, jonka puolesta he empimättä olivat valmiita henkilökohtaisiin uhrauksiin, ja jälkimmäisten mielestä sana isänmaa oli mitäänsanomaton ja sisällyksetön fraasi, joka sopii hyvin koristavaksi kukkaseksi juhlapuheisiin. Lisäksi he väittävät että kaikkialla maailmassa olisi syytä luopua ahtaasta ja nurkkahenkisestä isänmaallisuudesta ja ottaa huomioon, että tiedotusvälineitten ja kulkuneuvojen ansiosta olisi syytä siirtyä internationalismiin. Jokaisen ihmisen maailmassa olisi herättävä huomaamaan, että on vain valtio jonka kansalaiseksi on satuttu syntymään, haluttiinpa tai ei; oikea isänmaa on koko maailma, jonka parasta meidän tulisi etsiä.

Kummatko vanhat — Arvidsson ja Snellman — vai nuoret radikaalit — on nuoren sotilaan otettava huomioon muodostaessaan käsityksensä isänmaasta? On sanottava että vanhoilta ja viisailta hän oppii enemmän mutta radikaalienkaan mielipiteitä hän ei ilman muuta voi heittää rosakoriin. Vanhat ymmärsivät aikoinaan millainen voima sisältyy kansalliseen itsetuntoon, heidän tehtävänään oli herättää suomalaiset huomaamaan se. Nykyinen nuori

sukupolvi, jonka ei ole tarvinnut olla sodassa, ei ehkä osaa antaa tarpeeksi arvoa vapaudelle, joka maassamme tällä hetkellä vallitsee ennenkuin se jostain syystä on poissa. Sensijaan radikaalit tekevät terveellistä työtä siinä, että he nälvivät niitä, joille isänmaa on epäjumala, eräänlainen uskonnon tunteellinen korvike, jonka nimissä voi puhua paljon aiheetonta roskaa. Radikaalien ansioihin kuuluu lisäksi että kansainvälinen vuorovaikutus on jokaisen huomioitava. Ajateltakoon vain millaisia aarteita viimeksimainittu on tuonut kulttuurin alalla, joskaan kaikki ei ole pelkästään hyvää.

Sanotaan, että isänmaallisuuteen sisältyvät arvot ihminen oppii vasta ulkomailla käydessään. Useat matkan tehneet ovat todenneet, että meillä on hyvä isänmaa, josta ei ole aihetta puhua pelkästään pahaa. Meillä on paljon sellaista, joka puuttuu naapurilta. Meillä ei täällä ole kaikki hyvin, mutta meidän tehtävämme on korjata se, mikä täällä on huonosti.

Oikeaa isänmaallisuutta on olla kiitollinen kaikesta siitä, mitä meille on suotu, ja omalta osaltaan kantaa vastuuta Suomen edelleen rakentamisesta.

ASEISTARIISUNTAAN VAIKUTTAVISTA TEKIJÖISTÄ

Tarpeellisuus

Sekä ihmisyksilöt että -yhteisöt ovat kautta aikojen käyttäneet väkivaltaa pyrkiessään tavoitteisiinsa. Väkivallan edut ovat ilmeiset. Se tarjoaa monesti nopean, selvän ja totaalisen ratkaisun sosiaalisille konflikteille. Voiman ollessa ratkaisun perustana on luonnollista, että ihmiset ovat kehittäneet välineitä ja menettelytapoja tuota silmälläpitäen.

Viime vuosikymmenien aikana kehityksen tehokäyrä on kohonnut yhä voimakkaammiin ja vuodesta 1945 tuo nousu on ollut lähes pystysuora. Ydintaisteluvälineiden käyttöönottoa on pidettävä mullistavimpana muutoksena koko sodankäynnin historiasa. Nykyään väkivallankäytön välineiden ulottuvuus ja hävitysteho ovat saavuttaneet käytännöllisesti katsoen täydellisyysasteen maapallon puitteissa.

Kolmannen maailmansodan mahdollisesti syttyessä tulevaisuudessa siinä aikaan saatavat tuhot — mikäli ydinaseita käytettäisiin — olisivat valtavat. Vähintään kymmeniä miljoonia, mutta luultavasti satoja miljoonia ihmisiä surmattaisiin. Pahimpana mahdollisuutena on nähtävissä koko ihmiskunnan nopea tuhoutuminen räjähdysten välittömien vaikutusten ja radioaktiivisten laskeutumien ansiosta.

Sotakorvaukset, rikkaudet ja aluevaltauksien omaavat maailmanlaajuisen ydinsodan jälkeä mitättömän merkityksen verrattuna jo voitaneenkin puolen kärsimykseen puhumattakaan siitä rasituksesta, mikä voittajalle tulee voitettun sodanjälkeisessä ja jälleenrakentamisessa — sota ei yksinkertaisesti kannata nyky muodossaan.

Ydinaseet

Ydintaisteluvälineet voidaan jakaa kahteen pääryhmään: ydinräjähteisiin ja ydinsäteilyaineisiin. Näistä viimeksimainituilla tarkoitetaan juoksevia aineita ja pölyjä, jotka sisältävät radioaktiivisia ytimiä. Tiedot radiologisista samoin kuin uusista monesti valttavan tehokkaiksi mainituista kemiallisista ja biologisista taisteluvälineistä ovat kuitenkin toistaiseksi vähäisiä.

Ydinräjähteet voidaan edelleen jakaa kahteen ryhmään: halkeamisydin eli fissioräjähteisiin ja fuusio- eli lämpöydinräjähteisiin. Niiden teho perustuu atomiytimien halkeamisessa tai yhtymisessä vapautuvien sidosvoimien energiaan.

Fissioräjähteen, atomipommin, räjähdysilmiö syntyy siten, että yksi raskaan alkuaineen neutroni (atomin ytimen osa) halkeaa yhden atomin, jolloin vapautuu 2–3 neutronia. Nämä hajottavat edelleen atomin ytimiä ja tapahtuma jatkuu ketjureaktiona, kunnes koko aine on hajonnut. Edellytyksenä on kuitenkin, että hajoavan aineen massa on riittävän suuri ja tarpeeksi tiiviissä muodossa. Puhutaan kriittisestä massasta.

Fuusioräjähteen, vetypommin, toiminta perustuu lämpöydinreaktioon, joka syntyy kun kevyen alkuaineen ytimet liittyvät toisiinsa. Reaktioiden yhteydessä vapautuva lämpötila kohoaa kymmeniin miljooniin asteisiin.

Ydintaisteluvälineiden aiheuttama valtava muutos sodankäynnissä heijastuu ehkä seuraavassa esimerkissä. Toisen maailmansodan tulosten perusteella on voitu arvioida, että esimerkiksi 40 miljoonan ranskalaisen tuhoamiseksi tarvittaisiin 100 miljoonaa 1 tonnin klassillista räjähdyspom-

mia ja näiden kuljettamiseen vaadittaisiin 10 000 tuhannen pommikoneen hyökkäystä. Jos Ranska haluttaisiin tuhota fissioräjähtein, tähän tehtävään tarvittaisiin niitä noin 5000–6000 kappaletta. Näiden käyttö olisi käytännössä hankalaa ja kallistakin. Asia on kuitenkin fuusioräjähteiden ansiosta yksinkertaistunut huomattavasti. Niinpä on arvioitavissa, että Ranskan tuho olisi taattu noin kahdellakymmenellä kohtuullisen kokoisella fuusioräjähteellä.

Näkemyksiä ja näkökohtia

Aseidenriisuntaan liittyvät pyrkimykset ovat tapahtuneet kahdella tasolla: aatteellisella ja poliittisellä. Edelliseen kuuluu se henkinen liike, joka pyrkii väkivallankäytön eliminoimiseen kansainvälisistä suhteista. Sen päämääränä on väkivallan välttäminen joko saattamalla konfliktien ratkaisumenetelmät rauhanomaisiksi tai sitten poistamaan konfliktien aiheet, jopa ottamatta huomioon poliittisia realiteetteja.

Toisaalta eri valtioiden suorittamat, aseidenriisuntaan liittyvät toimenpiteet ovat luonteeltaan poliittisia, sillä aseidenriisunta ei tällöin ole päämääränä vaan poliittisten tavoitteiden eräänä keinona.

Aseidenriisuntaa voidaan tarkastella monista näkökulmista. Jos lähtökohdaksi otetaan valtion toimenpiteiden motiivit voidaan todeta kolmenlaista aseistuksen heikentämistä.

Vapaaehtoinen eli aseistariisuutuminen, joksi riittää se, että väkivallankäyttövälineitä ei lisätä ja tehosteta samassa tahdissa muiden maiden kanssa tai aseteknillisen kehityksen edellyttämällä tavalla.

Pakollinen aseistariisunta on taas silloin

kysymyksessä, jos valtion on toisen valtion uhan vuoksi rajoitettava sodankäyntikapasiteettiaan.

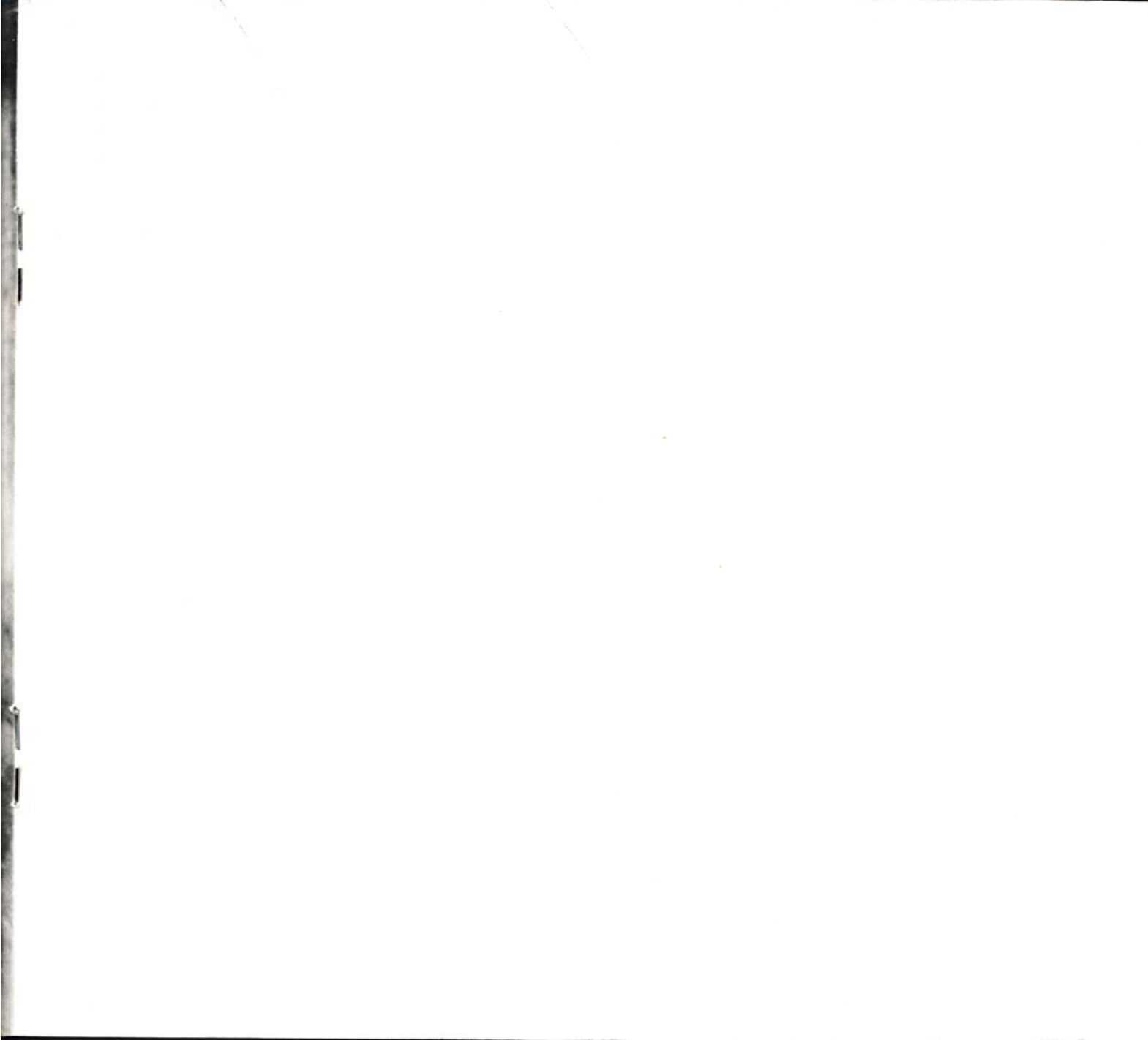
Välttämättömällä aseidenriisunnalla tarkoitetaan pyrkimystä olla valmistamatta ja käyttämättä aseita, lähinnä ydinaseita, joiden tuho vaikutukset saattavat ylittää käyttäjiensä kontrollointimahdollisuudet. Tähän kytkeytyy läheisesti asevarustelujen ja asevoimien valvonta, sehän luonnollisesti muodostaa erään onnistumisen edellytyksen. Sitä on kuitenkin ryhdytty pitämään itsessään tavoitteena, koska aseidenriisunnan täydellistä valvontaa epäillään. Asevoimien tehokkaalla valvonnalla näet — ilman aseidenriisuntaakin — arvellaan yllätys-
hyökkäysten mahdollisuudet voitavan eliminoida.

Taisteluvälineiden monimutkaistuminen ja muuttuminen »teolliseksi» on nostanut niiden hintaa. Yhden vuoden aikana sotavalmisteluihin käytetyillä varoilla voitaisiin toteuttaa koko Afrikan mantereen perinpohjainen tekninen ja taloudellinen uudestirakentaminen. Yhdysvaltain entinen presidentti Dwight Eisenhower on sanonut: »Varustekilpailu merkitsee elämää jatkuvassa pelossa ja jännityksessä; aseiden taakkaa, joka kuluttaa hukkaan kaikkien kansojen varallisuuden ja työn. Jokainen valmistettu tykki, jokainen vesillelaskettu sotalaiva, jokainen ammuttu ohjus merkitsee lopullista varkautta niiltä, joilla on nälkä ja joita ei ruokita, niiltä, joilla on kylmä ja joita ei vaeteteta. — Tämä maailma ei tuhlaa ainoastaan rahaa. — Se tuhlaa työntekijöidensä hien, tiedemiestensä ne-
rouden ja lastensa toiveet.»

»Atomikello tikittää yhä nopeammin ja nopeammin.»

Opp. Karjalainen

KOTOHAARIKKAKILPAILUN KOKO KASVOT

Itsekukinhan sitä odotti, koulumme suurinta, kauneinta ja voimia vaativinta urheilullista juhlaa. Kotohaarikkakilpailu oli uhkaavasti lähestymässä. Erillisoppilaat teroittivat viikkokausia kynsiään, ja sitten lähtöhetken lähestyessä purivat juuriaan myöten poikki. Tavalliset oppilaat tekivät mikä viisi, kuka kymmenen, joku viisitoista etunojapunnerrusta yön pimeinä hetkinä, unennäkönsä yhteydessä. Innostus tarttui kiireisiin kantapäihin ja kannuja valettiin; tupa Summan puolesta ja muut kuka kenkin.

Kilpailua edeltävän yön unet olivat laajakangaskuvien veroisia. Heikoimmat eivät saaneet maalinauhaa poikki millään kons-tilla taikka keinolla. Veikkaajat löysivät rastin sijasta joko ykkösen tai kakkosen. Eräs oppilas itki nähneensä unta kuinka häneltä ratkaisevalla hetkellä puhkesivat kaikki kumit. Toinen taas oli lähtökiireis-sään ottanut pakanamaan kartan mukaa-sa, vaikka kilpailu käytiin evankelisluteri-laisella maaperällä.

Sitä mukaa kun aamu valkeni, kalpeni kilpailijoiden joukko kauhusta, horkkataudista tai valkoisten verisolujen liikatuotannosta. Ainoat levolliset olivat vup:-osastoon kuu-luvat, sillä he eivät tienneet mitä tuleman piti. Heidän osastonsa hyrähti kuitenkin ensiksi matkaan Vanajan lavan ja ressu-kankaan välimaastossa. Vilusta väristen jokainen pelkäsi saavansa kuolemantau-din tai sairaalakomennuksen. Näin olisi varmaan käynytkin ellei seuraavan yön var-tiossa paleleminen olisi joko tappanut kaikkia viruksia ja basiliskoja tai ajanut niitä syvälle luuytimeen, josta ne vasta kesän lämmitessä uskaltautuvat pintaker-roksiin. Silloin puhkeaa jo siviilisairaus, mutta se onkin jo aivan toinen asia, kun-ten sanoo vanha kiinalainen ystäväni Kip Ling.

Vaan siitä kilpailustahan sitä... Olen kuunnellut kaikkien osanottajien puolueet-tomat selonteot omista epäonnistumisistaan ja varsinkin niiden syistä. Mikäli ken-nellekään kilpailijoista ei olisi sattunut haa-vereita, joita myöskin töppöilyiksi tai tont-tuiluksi kutsutaan, olisi jokainen tupa var-masti tullut ensimmäiseksi. Siunattu seik-ka ajanottajien kannalta, ettei näin tapah-tunut. Kilpailun voittajat kommentoivat saavutustaan seuraavasti: — Tupa Sallan voiton avaimena oli se että kaikki puhalsivat samaan hiileen. Tämä selittää myös heidän sijoittumisensa yhdistetyssä nuotiopuiden poltto- ja pakkiveden keittokil-pailussa.

Toisen sijan saavuttaneen tupa Kollaen kestävyys oli ennalta varmistettu jo koti-pataljoonamme sotilaskodin huoneetau-lussa. Tuvan riemua lisää voitto vakio-oppilaiden sarjassa. Jos lasemme heidän saavuttamansa toisen ja ensimmäisen sijan yhteen, ovat Kollaan miehet kokonaiskilpailun kiistattomat voittajat. Tätä voittoa ei voi mikään enää uhata, sillä protestien jättöaika on jo päättynyt.

On se päättynyt, on, on. — Mutta silti kilpailusta ja kilpailijoista puhutaan pitkään ja hartaasti, milloin käskynjaolla, milloin kurssilomalla ja milloin milloinkin. Syytä aina löytyy jos vaikkei niitä aivan miina-haravalla etsitäkään. Muuten vain pikku-tarkasti ja tietysyässä tarkoituksessa.

Tupa Sallan asujaimisto sai ylevän tehtävän pitää kotohaarikan puhtaana ja kiiltävänä seuraavaa kurssia ja kisailua varten. En ole kuullut kiilloittaako haarikan tupavai aluepalvelija. Rohkenen kainosti ehdottaa, että tehtävä uskottaisiin kilpailun keskeyttäneen Lemetin miehille. Tällä tavoin olisi heilläkin kiilloittaisuus säilyttää läheinen kosketus koulumme jaloimpaan pal-kintoon, kotohaarikkaan.

Kiv I joukkue

Tupa Ilomantsi

Apukouluttaja
Kers Ahonen

Kämäräinen Kalevi
44 silinterimies
Varkaus

Lehtola Pertti
45 pakkaaja
Kajaani

Juntunen Lauri
45 myyjä
Lieksa

Suviola Reijo
46 yo
Helsinki

Miettinen Heikki
42 pastori
Pyhäselkä

Ihalainen Juhani
46 opisk.
Kuopio

Laine Erkki
46 opisk.
Varkaus

Markkanen Antero
45 tekn.yo
Kontiomäki

Jakobsson Tarmo
42 insinööri
Joensuu

Pouta Juhani
45 merkonomi
Kontiolahti

Moilanen Kalevi
45 opisk.
Joensuu

Hakulinen Hannu
45 yo
Kitee

Tupa Kuhmo

Janhonen Pekka
43 yo
Jyväskylä

Martikainen Eino
39 varastonhoitaja
Kontiolahti

Hartikainen Kari
45 sahatyömies
Uimaharju

Korhonen Martti
43 autoasentaja
Jyväskylä

Viitanen Arvi
42 fil. yo
Helsinki

Mikkonen Pertti
45 maanvilj.
Ristijärvi

Mölsä Mikko
45 opisk.
Tohmajärvi

Savolainen Jorma
44 yo
Polvijärvi

Kähkönen Reijo
43 kansak. opett.
Kuhmo

Salmela Heikki
45 yo
Outokumpu

II joukkue

Tupa Suomussalmi

Apukouluttaja
Kers Hassinen

Niittymäki Antti
45 maanvilj.
Vilppula

Perttilä Pekka
45 tekn. yo
Helsinki

Turunen Jaakko
45 yo
Kitee

Niemi Antero
45 metallisorvaaja
Hämeenlinna

Kaivola Kari
45 asentaja
Kemi

Seppänen Alpo
45 maanvilj.
Kuusamo

Neuvonen Markku
45 putkiasentaja
Inkeroinen

Järvinen Kari
44 yo
Tampere

Nieminen Hannu
46 opisk.
Joensuu

Ilmonen Aimo
45 työmies
Korpilahti

Tupa Lemetti

Voutilainen Alpo
45 yo
Joensuu

Aulanko Vesa
46 tekn. yo
Outokumpu

Hakala Viljo
46 yo
Sysmä

Pitkänen Lauri
46 autopeltiseppä
Helsinki

Hyvönen Raimo
45 työmies
Tohmajärvi

Pakkala Pentti
45 konditori
Varkaus

Ojalehto Raimo
45 maanvilj.
Nivala

Tammela Arvo
45 vahtimest.
Laukaa

Markkanen Pauli
44 yo
Rautalampi

Rossi Jukka
46 yo
Helsinki

Tupa Salla

Järvinen Taisto
45 maanvilj.
Petäjävesi

Sainio Aarre
45 kirjansitojaopp.
Porvoo

Halonen Veijo
45 maanvilj.
Urjala

Pelli Erkki
45 maanvilj.
Elimäki

Auronen Heimo
45 metsäharj.
Karstula

Tynninen Timo
45 maanvilj.
Nurmijärvi

Saarainen Reijo
45 autonkuljettaja
Virolahti

Vessari Alpo
45 mittamiesharj.
Kuorevesi

Anttonen Veikko
45 maanvilj.
Vaala

Turunen Toivo
45 maanvilj.
Polvijärvi

III joukkue

Tupa Kollaa

Hakkarainen Osmo
45 yo
Tikkakoski

Palviainen Reijo
45 tekn.opisk.
Ilomantsi

Seppänen Asko
47 varaosamyyjä
Kajaani

Silander Yrjö
46 merkonomi
Helsinki

Mustonen Martti
47 opisk.
Joensuu

Luomala Esa
46 yo
Sotkamo

Karjalainen Jorma
42 opett.
Tikkurila

Apukouluttaja
Kers Haarala

Virtanen Esa
42 opett.
Tampere

Lipponen Tapani
45 metsätyömies
Nilsia

Kemppinen Pentti
44 yo
Sääminki

Kähkönen Esko
45 yo
Rääkkylä

Pitkänen Veikko
47 opisk.
Joensuu

Tupa Tolvajärvi

Kurki Mauri
46 koneasentaja
Helsinki

Sipilä Erkki
45 tekn. yo
Helsinki

Pääskynen Kari
46 yo
Sorsakoski

Saarivuori Osmo
45 yo
Eno

Rännäli Juhani
44 yo
Joensuu

Mertanen Pekka
45 opisk.
Polvijärvi

Juntunen Jorma
45 auton apumies
Kajaani

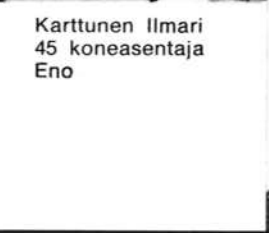
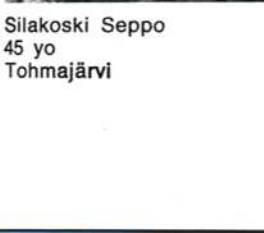
Miettinen Kyösti
46 opisk.
Vehmersalmi

Silakoski Seppo
45 yo
Tohmajärvi

Karttunen Ilmari
45 koneasentaja
Eno

Sorsa Seppo
45 yo
Lieksa

Sivonen Seppo
45 yo
Helsinki

Krh IV joukkue Tupa Suursaari

Karhunen Heikki
47 opisk.
Kuopio

Lukkari Jaakko
41 kansak. opett.
Ristijärvi

Nylander Matti
45 viilaaja
Joensuu

Rönberg Leif
45 valt. yo
Helsinki

Aaltonen Erkki
43 merkonomi
Joensuu

Holopainen Martti
45 metsäharj.
Kaavi

Vanninen Pekka
47 myyjä
Kuopio

Ekman Reijo
45 opisk.
Jämsä

Pakarinen Tenho
44 veturin lämmittäjä
Joensuu

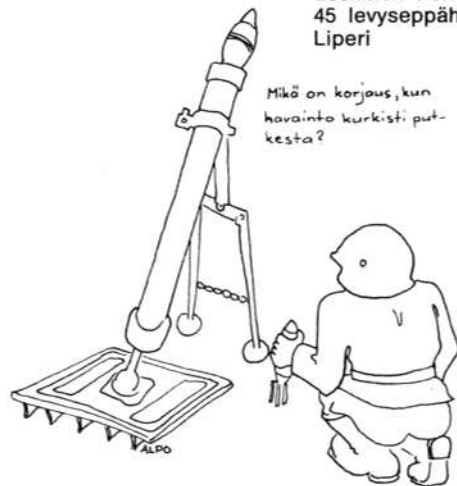
Apukouluttaja
Kers Stepanow

Ihalainen Mauri
45 maanvilj.
Liperi

Leskinen Pentti
45 levyseppähits.
Liperi

Mikä on korjous, kun
havainto kurkisti put-
kesta?

Venejärvi Esko
45 metsäharj.
Kuusjärvi

Korhonen Rauno
45 opisk.
Nilsä

Tupa Summa

Markkanen Seppo
46 yo
Leppävirta

Apukouluttaja
Kers Paukku

Voutilainen Hannu
48 työmiehes
Kajaani

Flink Reijo
45 merkonomi
Liperi

Meklin Pentti
45 merkonomi
Vehmersalmi

Mirkkula Seppo
45 laboratorioharj.
Liperi

Oresmaa Martti
42 opisk.
Kangaslahti

Hara Eero
43 merkonomi
Lieksa

Hartikainen Kalevi
45 maanvilj.
Nilsiä

Lappalainen Erkki
42 insinööri
Helsinki

Pankkonen Pentti
44 merkantti
Koskenpää

Sivonen Martti
42 kaivostekn.
Eno

Piironen Kauko
45 merkantti
Kuusjärvi

Konttinen Raimo
45 yo
Liperi

Pst V joukkue

Tupa Ahvola

Apukouluttaja
Kers Sinkkonen

Pitkänen Erkki
47 maanvilj.
Niisiä

Ryynänen Voitto
45 sekatyömies
Kontiolahti

Ruuskanen Otto
46 maanvilj.
Maaninka

Koistinen Lauri
43 kansak. opett.
Eno

Laitinen Juha
44 yo
Savonlinna

Laitinen Heikki
47 auton apumies
Helsinki

Itäranta Ilkka
44 yo
Helsinki

Kojo Eino
45 metsäharj.
Kitee

Korpelainen Seppo
45 yo
Eno

Jääskeläinen Väinö
46 maanvilj.
Niisiä

Liukkonen Tuomo
47 korjaushitsaaja
Leppävirta

Jäntti Jouko
47 työkaluoppilas
Leppävirta

Kinnunen Aatto
45 sekatyömies
Siilinjärvi

Viesti

Tupa Taipale

Apukouluttaja
Kers Mölsä

Hyvönen Hannu
45 yo
Joensuu

Turpeinen Jouko
46 merkantti
Pyhäselkä

Rossi Timo
44 kaivostekn.
Outokumpu

Jetsu Teuvo
43 kansak. opett.
Rautalampi

Koistinen Antti
46 yo
Joensuu

Matero Pentti
46 kopioija
Vuolijoki

Vilokkinen Jouko
45 sähkösentaja
Iisalmi

Härkönen Seppo
45 maanvilj.
Paltamo

Linja Erkki
42 sähköins.
Pieksämäki

Nikunen Seppo
44 yo
Pääskylähti

Soikkeli Jorma
44 opisk.
Joensuu

Lavikainen Osmo
45 lähettäjä
Joensuu

TÄSSÄPÄ OLEMME

Kolme raskasta ja vähemmän raskasta kuukautta on ohi. Onpa töpöstelty jos myöskin ansaittu mitaleja. Jonkinlaisen erikoiskurssin leima on sävyttänyt täällä oloamme. Onhan kurssimme vasta muuttanut tänne Ylämyllyn varuskuntaan. Mutta jo nyt on kangas kyllästetty oppilaan hiellä ja muullakin kosteudella. Juoksentelu on kuitenkin ihmeellisesti kasvattanut kuntoamme ja vireyttämme. Kurssi 56 on lopussa. Kiitän Teitä, oppilastoverit, avustanne, yhteisymmärryksestä, joka on vallinnut välillämme. Kiitän myös kaikkien oppilaiden puolesta koulumme johtajaa, kapteeni Seliniä, sekä kaikkia kouluttajiamme. Te olette yrittäneet tehdä meistä ryhmänjohtajia ja mikä parasta, miehiä. Voimme iloksemme sanoa, että olette onnistuneet. Erikoisesti ansaitsee kiitoksen kuraattorimme, luutnantti Tanskanen, joka kysyessään, onko murheita, myös tarkoitti sitä. Hallituksen ja itseni puolesta toivotan ihan parasta ja lopuksi leikit anteeksi.

Oppilaskunnan puheenjohtaja

opp. P. Pakkala

OPPILASKUNNAN HALLITUS

Puheenjohtaja	opp. Pentti Pakkala
Varapuheenjohtaja	opp. Leif Rönberg
Sihteeri	opp. Reijo Kähkönen
Rahastonhoitaja	opp. Pentti Meklin
Lehtitoimikunnan pj.	opp. Erkki Sipilä
Ohjelmatoimikunnan pj.	opp. Teuvo Jetsu

Jupiter

Jupiter 50-mopedissa on maailman-
kuulu SACHS-50 M-moottori. Molem-
missa pyörissä on teleskooppijousi-
tus. Vaahtomuovi- ja jousipehmu-
steinen istuinpenkki. Täysin koteloitu
ketjunsuoja. Värit: topaasi/harmaa
sekä kirkaanpunainen/harmaa.

Ohjehinta 785,—

SOK-osuuskaupat
tavaratalot

Siviilit niskaan meiltä!

PUKEVA
KAPPA-KESKUS

Kaisaniemenk. 5 — Helsinki

OSUUSKASSA

OSUUSKASSA
AIKAMME
PANKKIPALVELUJA

otava

Punaupseeri Jahvetti Moilanen nousi eräällä metsätyömaalla läskilaatikon päälle puhumaan, ilmoitti, että savotan johto oli vangittu, vallankumous oli alkanut. Tästä sai alkunsa »läskikapinaksi» kutsuttu tapahtumasarja, joka sittemmin osoittautui laajemman pohjoismaisen liikehännän osailmiöksi. »Läskikapinan» vaiheista on

UULA AAPA

kirjoittanut jännittävän seikkailuromaanin, runsaasti autenttista materiaalia sisältävän dokumentiteoksen

SALLAN KAPINA

13:30/15:60

YHTEISKIRJAPAINO OY

Hankasuontie 13
Helsinki 39
Puhelin 45 30 84

K-KAUPPA

paremman palvelun kauppa
merkitsee Teille:

- runsasta tavaravalikoimaa
- laatua ja varmuutta
- uudistettuja sekä uusia ajanmukaisia myymälöitä
- palvelualltiutta ja ammattitaitoa

K-kilpi - opas onnistuviin ostoksiin

Päivän parhaat
askeleet
vievät
K-KAUPPAAN

MALMIKAIIVOS OSAKEYHTIÖ

LUIKONLAHTI

TELEKUKKO OY

TV- ja radioalan erikoisliike
Sähkötarkastuslaitoksen hyväksymä huolto

KAINUUN KENKÄ JA KUMI OY

Kajaani puh. 2601
Suositellaan
kenkiä - laukkuja - matkatarvikkeita

foto
PISTE

foto
KESKUS

Tervetuloa passikuvaan

Kuvaamo Kauppakatu 26

Myymälä Kirkkokatu 27

Joensuu

Kajaani

YHDYSPANKKI

meidän

pankki

JOENSUUN AUTO OY

Joensuu, Kauppakatu 33

CANT YHTYMÄ

Kuopio - Pieksämäki - Varkaus

Sisämaan Auto Oy, Jyväskylä

Rakennustoimisto Kaarlo Mikkonen, Kajaani

A. Kaakinen Kello, Kulta- ja Silmälasiliike, Kajaani

Dahlström & Co, Kuopio

Veikko Metsälä Oy, Outokumpu

Kemikalio Luukkonen, Outokumpu

Urheilupartio Oy, Outokumpu

Kähkönen Oy

Koivula Oy, Joensuu

Pajarinen & Kumpp., Joensuu

J. Ivakko Puutavaraliike Oy, Helsinki

Riikonen Tekstiilitalo, Outokumpu

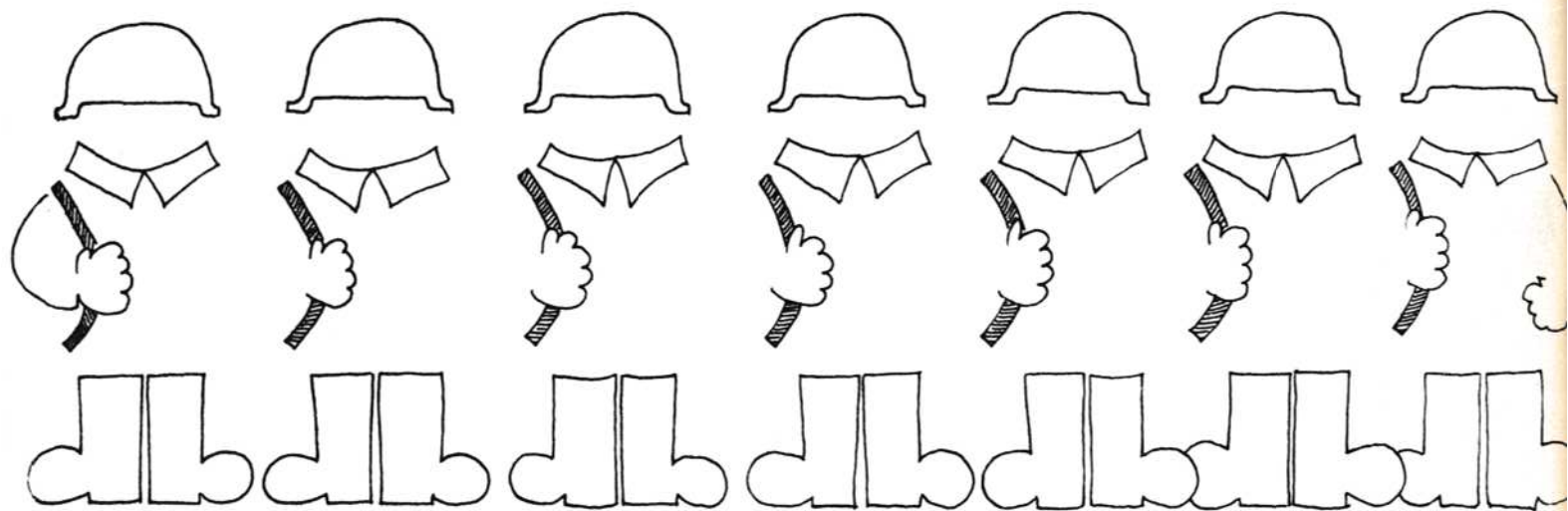
Itäkumi om. Ehari ja K:ni, Joensuu

Karjalainen Kauppa-Aitta, Joensuu

Sotilaskoti

Kiitämme kaikkia avustajiamme

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ALIUPSEERIKOULUN KURSSI 56

ALPO-65